

◆ Dundagas pagasta ziņas ◆

Nr.45.

Dundagas pagasta padomes izdevums

1998.gada 17.novembrī

PAGASTA PADOMES PRĒMIJA «PAR MŪŽA IEGULDĪJUMU DUNDAGAS PAGASTAM» ANNAI GRĪNBERGAI

Jaunākajai dundadznieku paaudzei Annas Grīnbergas vārds zināms tikai no nostāstiem, bet vecākās paaudzes cilvēki viņu atceras jo bieži. Skolotāja Grīnberga nekad nav sarāvusi saiknes ar Dundagu. Skolas jubilejās, salidojumos viņa vienmēr ir dundadznieku vidū. Bijušie audzēkņi un darbabiedri joprojām apbrīno viņas stalto stāju, valodu un gaišo smaidu.

«Visas manas baltās un nebartās dienas ir pavadītas Dundagā», tā par sevi saka bijusī Dundagas vidusskolas skolotāja. Šeit nostrādāts no 1945.gada līdz aiziešanai pensijā 1971.gadā.

Anna Grīnberga ir dzimusi 1914.gadā Lietuvā, kur viņas vecāki dzīvoja 1.pasaules kara laika bēgļu gaitās. No 1920.gada ģimene, kurā aug 3 bērni, dzīvo tālajā Sēlijas nostūrī Prodes pagastā. Tēvs strādā par pagasta skrīveri. Pēc vietējās pagastskolas beigšanas Anna mācās Subates Valsts ģimnāzijā. Jau toreiz Annas karstākā vēlēšanās bija kļūt par skolotāju. Tāpēc viņa iestājās Latvijas Valsts Universitātes Filoloģijas fakultātē. Šeit viņa iepazīstas ar dundadznieku Arnoldu. Mīlestība abus jauniešus savieno uz mūžu.

Pēc augstskolas beigšanas Arnolds Grīnbergs kopā ar jauno sievu dodas strādāt uz Ventspils vidusskolu par ģeogrāfijas skolotāju. Taču laime ir īslaicīga. Karš viņus izšķir uz ilgu laiku — vairāk kā 30 gadiem. 1944.gadā Arnoldu iesauc armijā, ļoti drīz viņš nokļūst Vācijā, tad ceļš uz Angliju. Veselus 10 gadus Annai nav nekādu ziņu par vīru, bet viņa nezaudē cerību. Pirmo vēstuli no vīra viņa saņem 1955.gadā.

Dundagā dzīvo vīra vecāki. Anna pārceļas pie viņiem. Vīra tēvs Fricis ir iecienīts pagasta feldšeris, bet vīra mātes brālis Jānis ir pagasta skrīveris. Interesants ir fakts: ja saskaita Friča, Jāņa un Annas Dundagā nostrādātos gadus — tie ir 100 gadi.

Tā iesākas dzīve Dundagā, tā iesākas darba gaitas Dundagas vidusskolā. Par šiem gadiem Grīnbergas kundze stāsta: «Skolotājas darbs man patika. Patika, ka Dundagā bija sabiedriskās aktivitātes. Savā skolotājas mūžā esmu strādājusi 10 skolas direktoru vadībā. Īpaši atmiņā palicis skolas direktors Gunārs Vītols. Labi, ka līdzās vienmēr

bija mana māsiņa, arī mana labākā draudzene Maiga Aivare, kas strādāja par ģeogrāfijas skolotāju. Es neļauņojos par to, ka mani vienmēr uzskatīja par leģionāra sievu, tātad, es nevarēju būt «savējā», tāpēc arī man nedrīkstēja publiski izteikt pateicību par darbu, taču es priecājos, kad uzslavēja manus kolēģus. Bet slikti pret mani neviens nav izturējies».

Annū Grīnbergu dundadznieki atceras arī kā talantīgu un brīnišķīgu režisori. Lūdzu skolotāju pastāstīt arī par to.

«Kas nu es par režisori! Bērniem ļoti patika darboties, tāpēc sākām iestudēt ludziņas, pavisam skolā tika sagatavotas 7 lielas izrādes. Pēc tam Tautas nama direktors Alberts Lūsis pierunāja strādāt arī ar pieaugušajiem. Pirmā iestudētā luga bija «Roberts Lielais». Un tā katru gadu par ludziņai. Vienpadsmit gadi — vienpadsmit lugas! Mūsu zvaigžņu stunda bija 1963.gads. Ar lugu «Lea» ieguvām 2.vietu republikā. Tas tik bija notikums! Bet tas jau nebija tikai mans nopelns. Ar cieņu atceros tautas nama vadītāju Valentīnu Bernāni. Viņa bija apbrīnojama organizatore.»

Pirmo reizi Dundagā 1938.gada vasarā

Kopā ar vīru Anglijā 70.gados

Annas Grinbergas stāstījumā var klausīties bezgalīgi. Vārdi plūst klusi un vienmērīgi, kā rāma upe. Acīs možums un siltums, kas glāsta kā saulīte. Redzu šo cilvēku pirmo reizi, bet ir pilnīgi skaidrs, kāpēc Dundagā viņu mīl un atceras.

Bet kā ar Jūsu personīgo dzīvi? Vai toreiz nekad nedomājāt par jaunu ģimeni, vai arī par aizceļošanu no Latvijas?

«Nē, nekad. Man ir brīnišķīgs vīrs. Gandrīz katru nedēļu saņemu no viņa vēstules. Viņš ļoti rūpējās par ģimeni, palīdzēja kā spēja. Taisni jābrīnās, ka man atļāva 3 reizes viņu apciemot Anglijā. Pirmo reizi aizbraucu 1967.gadā. Otro reizi nodzīvoju tur veselu gadu. Bet no 1977.gada — divus gadus. 1979.gadā kopā atgriezāmies mājās, Latvijā. Mēs braucām ar kuģi — tas bija mūsu kāzu ceļojums. Šogad, 26.jūnijā nosvinējam 60. kāzu jubileju».

Šos divus cilvēkus Dievs bija savienojis uz mūžu un Liktenis tos nespēja šķirt.

Tagad skolotāja Anna Grinberga dzīvo Rīgā, Mežciemā. Aprūpē savu dzīves draugu. Viņu bērniem: meitai Ilzei un dēlam Jānim pašiem jau sarma krāso matus. Savu vietu dzīvē atraduši 4 mazbērni un mazmazdēls, kuram ir jau 12 gadi.

Ar Annu Grinbergu sarunājās Inese Kramiņa

**Trešdien 18. novembrī
LATVIJAS REPUBLIKAS
PROKLAMĒŠANAS
80. GADADIENAS
PASĀKUMI**

15⁰⁰ Pils zālē
SVINĪGAIS PASĀKUMS
Atzinības, pateicības rakstu un prēmijas
«Par mūža ieguldījumu
Dundagas pagastam»
pasniegšana

SVĒTKU KONCERTS

18⁰⁰ Tautas namā
ATPŪTAS VAKARS

Spēlēs Rojas muzikanti
Zālē būs galdiņi, var ņemt līdzzi groziņus
Darbosies arī kafējnīca
Var iepriekš, (12⁰⁰ līdz 14³⁰) rezervēt vietu pie galdiņa

Vidāles un Kalķu iedzīvotājiem,
kas vēlas apmeklēt svinīgo pasākumu Pilī,
transporta vajadzību pieteikt
līdz otrdienai 17.novembrim
savu ciemu bibliotēkās vai arī pa tālruni 42203

LĀČPLĒŠA DIENA DUNDAGĀ

Varbūt, ka ne viens vien dundadznieks, kurš 11.novembrī ieraudzīja pa Dundagas ielām un ceļiem skrejošus jauniešus ar ziediem rokās, brīnījās: kāpēc viņi skrien. Notika Lāčplēša dienai veltītas orientēšanās sacensības. Tajās piedalījās 10 Dundagas vidusskolas komandas no 8. līdz 12. klasei. Uzdevums bija pēc kartē iezīmēta maršruta atrast konkrētu cilvēku dzīves vietas, pasniegt ielūgumus uz 18.novembra pasākumu un ziedus.

Sacensību nobeigumā dalībniekiem skolas kafejnīcā pasniegta siltu tēju. Pirmā finišēja 11.^a klases komanda (Dāvis Derkevics, Māris Lepers un Māris Reinfelds), viņi apmēram 5 km garo distanci bija veikuši 39 min. 25 s. Otrā — 9.^a klases komanda (Ivars Ozoliņš, Jānis Šleiners un Kaspars Kristiņš), distanci veicot 40:22. Trešie uzdevumu paveica 43:55, tā bija 12.klase. Šai komandai bija papilduzdevums — apciemot Dundagas slimnīcā Lidiju Siliņu. Tas prasīja papildus pūles un laiku, bet, atceroties Siliņas kundzes prieku un pateicību, viņi to nenozēlo.

Un tad viens pēc otra starojoši un priecīgi atskrēja arī pārējie: 8.^a klases komanda (Gints Romancēvičs, Mārcis Zūbergs) — 52:57, 8.^b klase (Ints Lankelis un Egils Upītis) — 53:35, 8.^a klase (Matiss Peipiņš, Madars Sāmitis un Ģirts Laicāns) — 55:20, 9.^a klase (Ģirts Petrovics, Eduards Kristiņš un Lauris Derkevics) — 59:30, 10.^a klase (Ēriks Smagins, Mārtiņš Šulcs, Gatis Bubnelis) — 62:42, 10.^b klase (Atis Kandis un Andrejs Zumbergs) 64:10.

Būtu Jūs redzējuši, kā par savējiem pārdzīvoja skolotāji!

Gandrīz katrā apciemojuma vietā gaidīja kāds pārsteigums. Pie Ainas Šleineres bijis jāgaršo 3 veida tējas un «zaptēs».

Paldies Ainai Pūliņai par ideju, Alfai Auziņai par organizatorisko un pagasta padomei par finansiālo atbalstu.

Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vadītāja
Inese Kramiņa

**1998.GADA PAGASTA PRĒMIJAS
UN PATEICĪBAS**

Pagasta padome nolēma, ka šogad ar prēmiju «Par mūža ieguldījumu Dundagas pagastam» apbalvos tikai vienu personu. Bez tam nolēma izteikt atzinību par ilggadīgu un pašizliedzīgu darbu pagasta un sabiedrības labā, un pateicības par kādu konkrētu veikumu pagasta labā.

Kandidātus apbalvošanai izvirzīja Dundagas pagasta darba kolektīvi, iestādes un sabiedriskās organizācijas. Tos izskatīja Izglītības, kultūras un sporta komitejas deputāti un savus priekšlikumus iesniedza izlemšanai pagasta padomes sēdē.

Apbalvošanai ar pagasta prēmiju pavisam bija izvirzīti 7 cilvēki. Vislielākais atbalsts bija Annai Grinbergai, Ritai Zemtiņai un Ainai Šleineri. Padome nolēma apbalvot, jau pērn izvirzīto Annu Grinbergu. Ritu Zemtiņu un Ainu Šleineri ieteica apbalvošanai ar rajona padomes Atzinības rakstu.

Apbalvojot par ilggadīgu un pašizliedzīgu darbu pagasta un sabiedrības labā, visvairāk tika ņemtas vērā sabiedriskās aktivitātes. Pateicības izteica tiem, kuri piedaloties šā gada pasākumos, likuši Dundagas vārdam skanēt plašumā. Lēmumu par apbalvotajiem Jūs varējat izlasīt iepriekšējās Dundagas ziņās.

Inese Kramiņa